

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 730/2020
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво града Београда, Београд, ул. Тиршова бр. 3, против тужених АА из ..., кога заступа пуномоћник Ана Н. Парчетић, адвокат из ..., и ББ из ..., коју заступа пуномоћник Владимир Димитријевић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости закључака јавног извршитеља и утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 1641/2019 од 11.04.2019. године, у седници одржаној 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 1641/2019 од 11.04.2019. године у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Вишег суда у Београду П 6770/18 од 28.09.2018. године из става првог изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 1641/2019 од 11.04.2019. године у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Вишег суда у Београду П 6770/18 од 28.09.2018. године из става другог изреке.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 6770/18 од 28.09.2018. године ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца у погледу основног тужбеног захтева којим је тражено да се утврди да је ништав закључак Јавног извршитеља ББ о продаји непокретности број ... од 14.11.2016. године и закључак Јавног извршитеља ББ о предаји непокретности ... од 15.11.2016. године. Ставом другим изреке одбијен је предлог за одређивање привремене мере којом је тражено да се туженом АА забрани располагање, отуђење и отпорећење на пословном простору у ..., корисне површине 451,73 м2, који се налази у приземљу и подруму стамбене зграде на кп. бр. ... КО ..., као и да суд наложи Републичком геодетском заводу – Служби за катастар непокретности Нови Београд упис привремене мере у виду забележбе забране располагања, отуђења и оптерећења напред наведене непокретности, као неоснован.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 1641/2019 од 11.04.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење.

Против решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у границама прописаним одредбом члана 408. у вези са чланом 420. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 87/18) и утврдио да ревизија тужиоца против другостепеног решења у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење из става првог изреке није основана, док је у преосталом делу ревизија недозвољена.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани ревизијски наводи о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 294. ЗПП, учињеној у поступку пред другостепеним судом. Супротно ревизијским наводима, суд није био у обавези да пре одбацивања тужбе у наведеном делу тужбеног захтева, одржи рочиште на коме би се тужиоцу омогућило изјашњење о одбацивању тужбе у смислу члана 294. став 2. ЗПП, јер тужба није одбачена из разлога таксативно наведених у ставу 1. тачка 1. до 7. тог члана. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се у наводима ревизије посредно указује, позивањем на нејасне разлоге за одбацивање тужбе, није прописана као ревизијски разлог у смислу члана 407. став 1. тачка 2. истог закона.

Према стању у предмету, тужилац је дана 26.04.2018. године поднео тужбу против тужених ради утврђења да су ништави закључци Јавног извршитеља ББ о продаји непокретности ... од 14.11.2016. године и закључак о предаји непокретности ... од 15.11.2016. године, с тим да уколико суд сматра да овај тужбени захтев из одређених разлога није основан, предложено је усвајање тужбеног захтева којим се утврђује право својине тужиоца на предметном пословном простору. Према разлозима нижестепених судова, у извршном поступку пред Привредним судом у Београду у предмету Ии 81/14, Јавни извршитељ (овде тужена ББ), донела је закључке о продаји и предаји пословног простора у ул. ..., (раније ...), корисне површине 451,73 м² у приземљу и подруму стамбене зграде купцу, овде туженом АА. Јавни извршитељ у том поступку је као извршилац јавних овлашћења спроводила извршење на основу одлуке суда. Књижни власник наведене непокретности био је извршни дужник ХК „Комграп“ а.д. Београд, а након продаје и предаје непокретности, на основу закључака јавног извршитеља од 14.11.2016. године и 15.11.2016. године, право својине на предметној непокретности уписано је 11.01.2017. године на име туженог АА, који је непокретност купио у извршном поступку.

Полазећи од наведеног, а имајући у виду одредбе Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", бр. 31/2011, 99/2011, 109/2013 (Одлука Уставног суда), 55/2014, 139/2014), као и правила Закона о парничном поступку, нижестепени судови су закључили да је тужба недозвољена у делу тужбеног захтева, којим се тражи утврђење ништавости закључака јавног извршитеља. Наиме, оцена законитости одлука донетих у поступку извршења и отклањање последица проистеклих из тог поступка, не може бити предмет оцене у парничном поступку, а нарочито не подношењем тужбе за утврђење ништавости закључака јавног извршитеља, с обзиром да је Законом о извршењу и обезбеђењу, предвиђена правна заштита у оквиру друге врсте поступка.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили одредбе члана 74. и 131. Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", бр. 31/2011, 99/2011, 109/2013 (Одлука Уставног суда), 55/2014, 139/2014), који се у конкретном случају примењује, као и правила Закона о парничном поступку, када су одбацили тужбу у погледу основног тужбеног захтева, као недозвољену.

Одредбама наведеног Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је у члану 4. став 1. да извршитељ спроводи извршење на основу решења о извршењу које доноси основни суд са подручја вишег суда, односно привредни суд за које је извршитељ именован. Као правно средство које странке, али и учесници извршног поступка могу користити у фази спровођења извршења предвиђен је захтев за отклањање неправилности, које могу бити учињене како одлукама тако и радњама. По члану 74. став 1. и 5. странка и учесник могу поднеском захтевати од суда, односно извршитеља да отклоне неправилности учињене у току и поводом спровођења извршења. Ако нађе да је захтев из става 1. овог члана основан, суд ће решењем утврдити, а ако је то могуће отклонити, односно наложити отклањање неправилности насталих одлукама и радњама судског извршитеља или извршитеља. Према члану 131. став 1, 2. и 3. тог закона, након полагања цене у случају продаје непокретности јавним надметањем, односно по полагању цене у случају продаје непосредном погодбом суд, односно извршитељ доноси закључак да се непокретност преда купцу и да се у јавну књигу упише право својине у његову корист. Закључак о предаји непокретности доставља се свим лицима којима се доставља и закључак о продаји, као и пореској управи. Против овог закључка може се поднети захтев за отклањање неправилности о коме одлучује суд решењем, у складу са чланом 74. овог закона.

Осим тога, одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу прописан је поступак заштите лица које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење "треће лице". Наиме, лице које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење може све до окончања извршног поступка да изјави приговор судији, којим тражи да се извршење на том предмету прогласи недопуштеним. Ако извршитељ спроводи извршење, судија приговор доставља и њему (члан 50. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу). Судија може током целог поступка треће лице, чије право оцени вероватним, а које је извршни поверилац оспорио или се о њему није изјаснио, решењем да, упути да у року од 15 дана од дана достављања решења против извршног повериоца, покрене парнични поступак ради проглашења да је извршење на том предмету недопуштено (став 4. наведене одредбе).

Одредбом члана 1. ЗПП прописано је да се овим законом уређују правила поступка за пружање судске правне заштите по којима се поступа и одлучује у парницама за решавање спорова насталих поводом повреде права личности и спорова из породичних, радних, привредних, имовинскоправних и других грађанскоправних односа, осим спорова за које је посебним законом прописана друга врста поступка.

Како је у конкретном случају тужилац тужбом тражио утврђење ништавости закључака јавног извршитеља о продаји и предаји непокретности, такво утврђење не представља захтев о коме се може расправљати и одлучивати у смислу члана 1. ЗПП, код јасних правила садржаних у цитираним одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу, којима је прописан поступак и начин контроле правилности спровођења извршења. Заштита странке јасно је дефинисана и обезбеђена кроз прописана правила

о поступку по захтеву за отклањање неправилности, као правном средству које странке, али и учесници извршног поступка могу користити у фази спровођења извршења и о приговору трећег лица, као лица које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење. С обзиром на изложено, неосновани су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права због постојања интереса тужиоца да у овој парници утврди ништавост закључака јавног извршитеља на основу члана 103. ЗОО и тако заштити своје право својине, јер је посебним законом прописана друга врста поступка за пружање судске правне заштите.

Из наведених разлога на основу члана 414. став 1. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулишу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку. Наведеном одредбом прописано је, да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1. овог члана), а у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6.).

Међутим, решење којим је одбијен предлог за одређивање привремене мере, није решење којим се поступак правноснажно окончава. Због тога ревизија тужиоца, изјављена против другостепеног решења у делу којим је одбијена жалба тужиоца и потврђено решење првостепеног суда из става другог изреке, није дозвољена применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, с обзиром да се ревизијом напада одлука о привременој мери, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу наведених одредаба.

На основу члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић